



HRVATSKI SABOR
Jadranka Kosor, dipl.iur., zastupnica

Zagreb, 28. svibnja 2014.

P.Z.E. br. 544 / 6

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

**Predmet: Amandmani na Konačni prijedlog Obiteljskog zakona
P.Z.E.br.544.**

Na temelju članka 196. Poslovnika Hrvatskoga sabora, („Narodne Novine“ br. 81/2013) podnosim sljedeće amandmane na Konačni prijedlog Obiteljskog zakona, P.Z.E.br.544:

AMANDMAN I.

Članak 3. mijenja se i glasi:

Žena i muškarac imaju međusobno jednaka prava i dužnosti u svim obiteljskopравnim odnosima, a posebno u odnosu na roditeljsku skrb.

Zabranjena je diskriminacija prema spolu i nasilje prema partneru.

Obrazloženje:

Konačnim prijedlogom zakona je stipulirano da zakon počiva na načelu ravnopravnosti žene i muškarca te zabrane diskriminacije prema spolu, što je na načelnoj normativnoj razini ispravno. U razradi načela iz čl.2., člankom 3. je propisano da žena i muškarac imaju međusobno jednaka prava i dužnosti u svim obiteljskopравnim odnosima, a posebno u odnosu na roditeljsku skrb. Na taj način je razrađeno načelo ravnopravnosti, a nije ispravno razrađeno načelo zabrane diskriminacije prema spolu premda se može pretpostaviti da se ono odnosi samo na roditeljsku skrb, a ne i na važan aspekt diskriminacije prema spolu do kojeg često dolazi u obiteljskopравnim odnosima.

AMANDMAN II.

Članak 28. mijenja se i glasi:

Brak ne može sklopiti osoba koja je u braku.

Obrazloženje:

U predloženom članku 28. briše se dio rečenice koji glasi: „ili u registriranom životnom partnerstvu“. Prijedlog zakona o životnom partnerstvu u Hrvatskom Saboru, prošao je tek prvo čitanje. Ne mogu se u konačni prijedlog Obiteljskog zakona uvrštavati odredbe koje se odnose na nepostojeći zakon.

AMANDMAN III.

Članak 51. stavak 2. mijenja se i glasi:

Sud će razvesti brak ako jedan od bračnih drugova tvrdi da su bračni odnosi teško i trajno poremećeni.

Obrazloženje:

Kada se već mijenja, zakon je potrebno usavršiti u svim njegovim segmentima. Činjenica je da bi sud, ako stranka koja želi razvod izjavi da su odnosi teško i trajno poremećeni, trebao razvesti brak, a da pritom može imati i drugačije mišljenje o izjavi stranke. Kada se u prijedlogu navodi da sud utvrđuje da li su odnosi teško i trajno poremećeni tada možemo predvidjeti i moguću situaciju da jedna od stranaka traži razvod iz ovog razloga, a da sud utvrdi drugačije i ne dopusti razvod. Potrebno je stoga ovu odredbu promijeniti na način kako je amandmanom predloženo.

AMANDMAN IV.

Članak 95. stavak.2. mijenja se i glasi:

Roditelj koji stanuje s djetetom ima dužnost i odgovornost omogućavati i poticati ostvarivanje osobnih odnosa djeteta s drugim roditeljem, ako je to na djetetovu dobrobit.

Obrazloženje:

Načelno, odredba o poticanju djeteta na ostvarivanje osobnih odnosa sa drugim roditeljem ima smisla. Međutim, predlagatelj nije predvidio izuzetke, a propisao je neprimjerene kazne za roditelja koji „ne surađuje“. Nesumnjivo je da roditelj koji stanuje s djetetom nije i ne može biti pozvan poticati ostvarivanje osobnih odnosa djeteta s roditeljem koji je npr. zlostavljao dijete pa se odupire i ne želi osobne odnose s tim roditeljem, a sudske odluke o zabrani kontakta još nema.

AMANDMAN V.

Članak 185. mijenja se i glasi:

Dijete mogu posvojiti bračni drugovi zajednički, jedan bračni drug ako je drugi bračni drug roditelj ili posvojitelj djeteta, jedan bračni drug uz pristanak drugoga bračnog druga, izvanbračni partneri, te osoba koja nije u braku.

Obrazloženje:

Zakonom je predviđena mogućnost da dijete posvoje bračni partneri, jedan od bračnih partnera i osoba koja nije u braku, ali nije predviđeno da dijete mogu posvojiti izvanbračni partneri. Odredba diskriminira izvanbračne partnere po osnovi bračnog statusa i stavlja ih u nejednak položaj, premda je jasno da se radi o obitelji koju čine dva partnera koji dulje žive u stabilnoj obiteljskoj zajednici.

Posvojenje je poseban oblik obiteljske skrbi o djetetu i rukovodi se načelom prvenstvene dobrobiti djeteta. Ako je na djetetovu dobrobit da ga posvoje izvanbračni partneri, nema razumnog opravdanja da im se to pravo uskrati samo radi forme obiteljske zajednice u kojoj žive.

Pravo je djeteta da bude posvojeno od strane izvanbračnih partnera ako su oni najbolji mogući posvojitelji za to konkretno dijete. Dobrobit djeteta mora biti krajnji cilj.

Jadranka Kosor, dipl.iur.